Romantismus

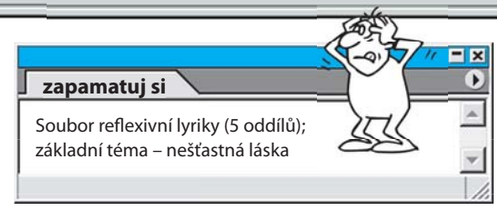

Heinrich Heine
Kniha písní (1827)
Lorelei

Já nevím, co vskutku je se mnou,
že jsem tak zkormoucen;
jak dávnou tu báji temnou
mám vypudit z hlavy ven.

Stmívá se, chladný vzduch vane
a klidně plyne Rýn;
jen temeno hory plane,
tam slunce, dole stín.

Překrásná panna, s tváří,
jež podivný má jas,
tam zlatými šperky září
a česá zlatý svůj vlas.

A s hřebenem zlatým si hraje,
zabrána do zpěvu;
ta píseň tak čarovná je,
tak mocného nápěvu.

Tu na plavce v člunu padne
tak divoký stesk a žal;
on nevidí skály zrádné,
zrak nahoru upírá dál.

Vím, klesne pak pod temnou vodu
člun s plavcem, skončí se báj;
to písní svou, plnou svodů,
jej strhla Lorelei.

Přeložil F. Hrubín

Otázky

- Kterými romantickými prvky se báseň vyznačuje?
- Dokažte vliv lidové slovesnosti. Posuďte formu básně, charakterizujte sloku, verš, rým.

Nové básně (1844)
V cizině: Pryč stále odevšad jsi hnán

Pryč stále odevšad jsi hnán,
a nevíš, proč a zač;
tu ohlédneš se polekán,
zní v listí něžný pláč.

To opuštěné lásky hlas
něžně tě volá zpět:
„Ó, mám tě ráda, vrať se zas,
tys jediný můj svět!“

Však bez oddechu hnán jsi dál
a stanout nelze již;
to, co jsi tolik miloval,
už víckrát nespatříš.

Přeložil F. Hrubín

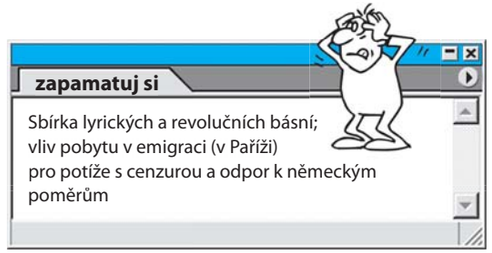

Otázky

- Které romantické motivy má báseň a které subjektivní pocity jsou v ní vyjádřeny?
- Co je objektem básníkovy marné lásky?

Anglie

George Gordon Byron
Childe Haroldova pouť (1812–1819)

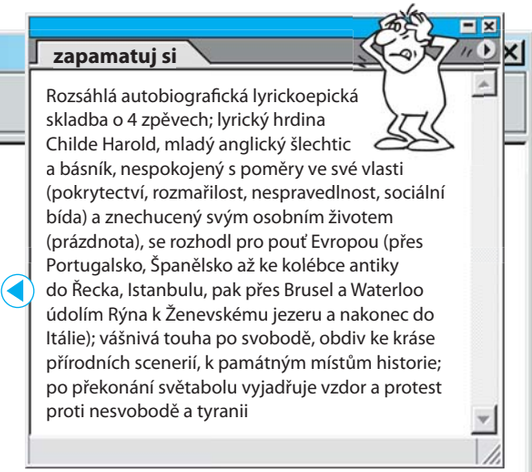

II. zpěv

73. Ó krásné Řecko! veliké i v pádu!
vždy nesmrtelné, ač tě více není!
Kdo povede tvé děti? kdože vládu
jich dlouhé poroby v los lepší změní?
Ó kde jsou synové tví proslavení,
co v jícen smrtný černých Thermopyl
se samovolně vrhli v utrecení?
Kdož ducha jich by v sebe pochopil
a tebe probudil i z hrobu vykoupil?

III. zpěv

113. Já k světu nepřilnul, ni ke mně svět;
já nelichotil jeho vilné vládě,
ni nepoklekal v model jeho sled,
ni v ohlas nekřičel, ni za ním pádě
tvář v úsměv nešklebil, že v lidském stádě
mě nemohli mít za svého; já dlel
v jich davu, nejsa z nich; byl v stálé svádě
můj názor s jejich; můj se tříbit chtěl
a sobě samu jen se podrobiti směl.

Otázky

- S čím kontrastuje slavná minulost Řecka? Čím je dosaženo patetičnosti výpovědi?
- Proti čemu básník výrazně protestuje, proč utíká a kam?
- Co o sobě prozrazuje romantický lyrický hrdina?
- Čemu se autor obdivuje? Co působí jako harmonizující činitel, kde nalézá iluzi svobody?
- Skladba je vytvořena v tzv. *spenserovských strofách* – charakterizujte je (všimněte si počtu veršů a pravidelné rýmové struktury).

IV. zpěv

178. Mně rozkoší jest neproniklý les,
a v slastném nadšení se tovaryší
má duše s osamělým břehem kdes,
kde z hloubi moře hudbu věčna slyší!

Mám lásku k lidem, k přírodě však vyšší,
s ní obcuji, s ní řeším úlohu:
čím jsem? čím byl jsem dřív? a spolnost bližší
mě k všemumíru víže, k prabohu,
jejž vyřknout neumím a zapřít nemohu.

Přeložila E. Krásnohorská

Chtěl bych být na své Vysočině

Chtěl bych být na své Vysočině
zas bezstarostným dítětem,
přes potok skákat, do jeskyně
ve skalách skrýt se před světem.

Svobodnou duši nemůže
hřát těžký přepych nížiny,
chce volný výhled na moře,
skalnaté drsné výšiny.

Štěstěno – jen si nazpět vem
úrodná pole, pyšné jméno!
Ty ruce v spěchu otrockém,
kterých je kolem nastaveno.